

Actor

Dani Pérez

"No entiendo nada de nada. Pero me muero por sacar un montón de cosas que me he estado guardando"

Actues a Granollers en plena Festa Major. Ets conscient de la responsabilitat que això suposa?

La veritat és que no. El que em posa a cent és que estreno espectacle. Sort que actuo a Ponent i ja m'ho conec. M'encanta actuar en espais tan propers al públic. Com que tinc orejones...con estos radares ho sento tot i és fantàstic.

El nom del teu darrer espectacle, *El loco de la calle*, venia d'una cançó de Manolo García. Què vol dir *Los unos por los otros*?

També és d'una cançó, d'un casset de Paco Ibáñez que tenia *por ahí*. Com a tots els meus monòlegs parlaré del que visc. I amb tot el que ha passat aquests darrers mesos, *tengo tema para rato*. N'hi ha que han parlat massa i ara ens toca a nosaltres dir la nostra. Tinc moltes ganes de treure moltes coses que m'he estat guardant.

Els teus monòlegs arriben a allargar-se fins a dues hores sense pausa. D'on treus l'energia?

Quan sóc dalt de l'escenari estic amb una tensió brutal, comparable, suposo, a la que té un pare en el naixement del seu fill. I després, quan acabo, *estoy hecho polvo*.

Alguna anècdota que es pugui explicar?

Pues fui a un bautizo pensando que era una boda, i es clar, jo tenia preparats temes canyeros, y no veas la cara que se me puso quan vaig vaig veure un públic d'àvies i nens.

Quina és la teva font d'inspiració?

Doncs la veritat és que l'únic que faig és observar molt. Em fixo molt en tics, en comportaments. No fa falta inventar-se res. Però passo de treure conclusions. Quan ho intento, arribo a la conclusió que *no entiendo nada*.

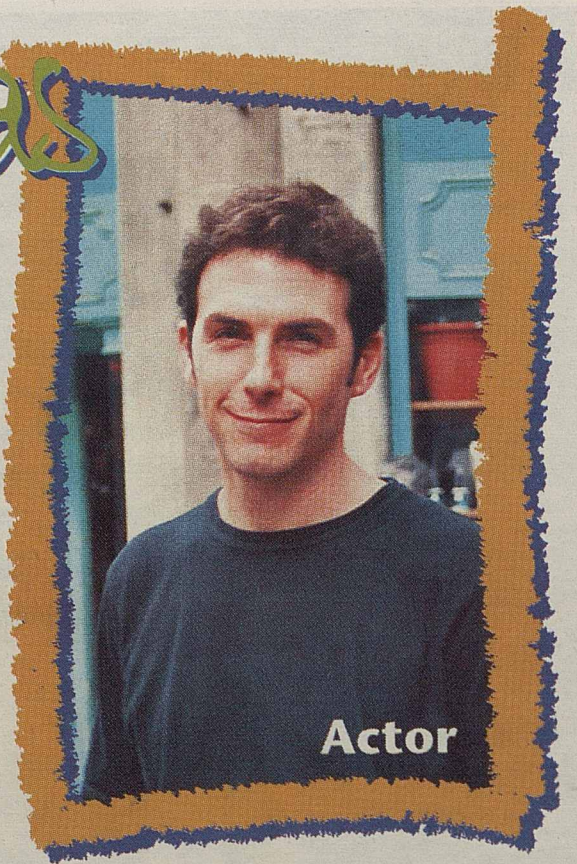
Com vas començar en això de l'humor?

Pot semblar un tòpic, però jo era aquell que *se se sienta al final de la clase*, imitava els profes i rebia totes les bronques. Després de fer de tot (cambrer, pizzero, delegat d'un equip de futbol femení) el telemàrqueting em va donar la làbia. Col·laboracions a la ràdio, *muchos bolos* i dos anys a la sala Llantiol de Barcelona han estat la meua escola.

Es defineix com un *mindundi de playa venido a más*, i es confessa un *voyeur* del comportament humà. A Dani Pérez (Premià, 1973) no li agrada presumir, però va guanyar el III Certamen de monòlegs del concurs televisiu *El Club de la Comedia*. Assegura no aspirar a res més que a seguir fent bolos, però també ha fet teatre clàssic, com *Larra*, el *pobrecito hablador*, i col·labora a la ràdio. Amb el seu darrer espectacle, *El loco de la Calle*, ha estat dos anys voltant per tot Espanya. *Soy un superhéroe del humor: voy donde me llaman* i com l'han cridat des de la Festa Major de Granollers, podrem gaudir de l'humor incansable dels seus monòlegs. La cita, de divendres a diumenge, *Los unos por los otros*, al Teatre de Ponent.

Pep Planas

Uns actors que assagen un vodevil. El vodevil. Els actors entre bambalines. I aquests actors al final de la gira. *Pel davant i pel darrera* té l'actor granollerí Pep Planas (Granollers, 1964) en el rol de regidor –"el tècnic, el machaca, el que intenta que tot arriba a bon port". Ha actuat a *Caos d'empeus*, *Solness*, *Angels d'Amèrica*, *Secrets de família*... S'escapa a Londres per veure bon teatre o es perd a la muntanya amb la Molly i el seu fill Max. Quan Granollers bullia de teatre, Esteve Banús el va dirigir al grup d'aficionats Plats i Olles. El músic, i amic, Alex Mestres el va convèncer perquè estudiés teatre –després de menys d'un any de Medicina, i d'estar temptat de ser pintor. Josep M. Flotats el va descobrir i el va orientar cap al teatre de text. Alexander Herold el porta per primer cop al Teatre Auditori de la seva ciutat.

Actor

"Cal rigor i que els actors tinguin una dèria suficient per mantenir un espectacle a velocitat de creuer"

Per què es diu que *Pel davant i pel darrera* és la màquina perfecta per fer riure? Fins i tot els dies que el públic riu poc, ja riu molt! Hi ha molts llenguatges que s'uneixen: farsa, vodevil, paròdia i alta comèdia. A part d'estar molt ben escrita, d'encadenar molt bé els diàlegs i el ritme, els actors fan broma del vodevil, tot picant l'ullet al públic perquè és un gènere que sovint ja es considera vulgar. En la versió catalana (de Paco Mir i Alexander Herold), el vodevil és en castellà perquè els coneixem de Madrid o de l'època franquista. La resta de l'obra és en català.

La degradació que el públic veu a la companyia de *Pel davant*... reflecteix la realitat?

És un reflex de la mala realitat, del que no hauria de passar. Ja es veu des del principi que la companyia de *Pel davant*... no pot arribar gaire lluny. Normalment, una funció està al punt àlgid amb rodatge, no a l'estrena. Per substitucions d'actors, vicis, etc., després, l'obra baixa. Cal un rigor i que els actors tinguin una dèria suficient per mantenir l'espectacle a velocitat de creuer. A l'obra, veus personatges, que els actors coneixem bé, molt estereotipats i portats a l'extrem.

Recordes alguna anècdota entre bambalines que t'hagi marcat especialment?

Una que és *vox populi*! A *El rei Joan*, un cor de veus donava les entrades a les escenes. En dues, la melodia es repetia i jo entrava a la segona, després de canviar-me i de sortir del teatre per entrar pel públic, corrent i cridant. Una nit de gran diluvi, la pluja no em va deixar sentir l'escena i vaig interrompre l'escena anterior: no vaig parar de córrer ni de cridar fins a desaparèixer l fons de l'escenari.

Has estat alumne i has actuat a Europa i als Estats Units. Canvia la manera de treballar?

Potser la diferència més clara entre els anglosaxons i Europa es nota en els assajos. Als Estats Units, no hi ha gaire ajudes institucionals, i a Anglaterra, hi ha molt teatre privat, cosa que fa escurçar els assajos. L'actitud davant de la feina canvia molt: allà arribes amb el text après, amb una proposta de personatge, a punt per posarte dret i començar el segon dia. Aquí, aquest treball es fa en els primers assajos. Allà has d'estar obert que et puguin canviar tot el que has imaginat, però no parteixes de zero: descartes el que ja saps que no va bé.

SANT MIQUEL DEL FAI EL TEU ESPAI NATURAL

ESPAI NATURAL
SANT
MIQUEL
DEL FAI

- Església romànica
- Salts d'aigua
- Coves
- Ermita romànica
- Zona de pícnic-bar
- Actes i convencions
- Visites guiades
- Audiovisual
- Parc infantil
- Parquing gratuït
- Botiga de records

INFORMACIÓ: Tel. 93 865 80 08 • www.santmiqueldelfai.net